

ΣΤΕ 289/2021 [ΝΟΜΙΜΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΘΗΡΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΟΥ Ν. ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ]

Περίληψη

- Η θήρα αποτελεί μορφή διαχείρισης της άγριας πανίδας και επιτρέπεται βάσει πάντοτε ρητών κανονιστικών διατάξεων. Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη, στην οποία περιλαμβάνονται διατάξεις περί απαγόρευσης της θήρας, φέρει κανονιστικό χαρακτήρα.

Προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη και ακυρωτέα, διότι προβλέπει την απόλυτη απαγόρευση της θήρας, παρ' ότι η επίδικη περιοχή δεν έχει χαρακτηριστεί ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ), σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια που προβλέπονται στο Παράρτημα Α του άρθρου 14 της κυα 37338/1807/Ε.103/2010. Κατά τα ειδικότερα προβαλλόμενα, η νομοθεσία που αναφέρεται στο προοίμιο της προσβαλλόμενης πράξης δεν επιτρέπει τη λήψη του εν λόγω μέτρου αλλά μόνο την επιβολή περιοριστικών ρυθμίσεων για τη διαχείριση της πτηνοπανίδας, κατά τη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης, υπό συγκεκριμένες συνθήκες και με βάση συγκεκριμένη τεκμηρίωση. Συναφώς, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη και ακυρωτέα, διότι, εν προκειμένω, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 παρ. 4 της κυα 87578/703/2007, καθόσον δεν τεκμηριώνεται μείωση του πληθυσμού ούτε γίνεται επίκληση δυσμενών για τα πτηνά καιρικών συνθηκών παρατεταμένης διάρκειας, παρά μόνο γεγονότων ανωτέρας βίας (πυρκαγιές) και των πιθανολογούμενων συνεπειών τους στον πληθυσμό των πτηνών εν γένει.

Η προσβαλλόμενη πράξη αφορά στην απαγόρευση θηρεύσιμων ειδών γενικά (όχι μόνον ορνιθοπανίδας) εντός εκτάσεως, η οποία, όπως προκύπτει από το ανωτέρω ιστορικό σε συνδυασμό με τα αναφερόμενα στις απόψεις της Διοίκησης προς το Δικαστήριο, δεν αποτελεί ΖΕΠ. Εκδόθηκε δε προς τον σκοπό της προστασίας του θηραματικού πλούτου της περιοχής, που τέθηκε σε κίνδυνο κατόπιν των πυρκαγιών που έλαβαν χώρα, σύμφωνα με τα αναλυτικά εκτιθέμενα στο ιστορικό. Με αυτό το περιεχόμενο η προσβαλλόμενη απόφαση ευρίσκει αυτοτελές εξουσιοδοτικό έρεισμα στην αναφερόμενη στο προοίμιό της διάταξη του άρθρου 258 παρ. 5 του Δασικού Κώδικα, η οποία, εξάλλου, παραμένει σε ισχύ και είναι εφαρμοστέα εν προκειμένω. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη είναι δυνατή η έκδοση απόφασης που απαγορεύει τη θήρα υπό τις συνθήκες που συντρέχουν στην επίδικη υπόθεση χωρίς να απαιτείται προς τούτο ειδική τεκμηρίωση ως προς τη μείωση του πληθυσμού των προστατευόμενων ειδών, όπως αβασίμως προβάλλεται. Τούτο ισχύει ανεξαρτήτως του ότι στο προοίμιο της προσβαλλόμενης πράξης αναφέρονται επιπλέον και οι διατάξεις που επικαλούνται οι αιτούντες, οι οποίες αφορούν αποκλειστικά αφενός την ορνιθοπανίδα, αφετέρου τις

περιοχές ΖΕΠ, και ανεξαρτήτως της έννοιας των εν λόγω διατάξεων. Με αυτά τα δεδομένα, πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος ο εξεταζόμενος λόγος με τους επιμέρους ισχυρισμούς του.

Προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη έχει εκδοθεί κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι δεν τηρήθηκε η διαδικασία, που προβλέπει την έκδοση απόφασης περιορισμού της θήρας κατόπιν προηγούμενης γνώμης της Επιτροπής "ΦΥΣΗ 2000". Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, καθώς και ότι η εν λόγω διάταξη αφορά στη ρύθμιση της θήρας εντός περιοχής ΖΕΠ, πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος ο εξεταζόμενος λόγος, καθ' όσον η επίδικη περιοχή δεν είναι ΖΕΠ.

Η προσβαλλόμενη πράξη έχει κανονιστικό χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, κατά τα παγίως κριθέντα, δεν χρήζει αιτιολογίας, αλλά ελέγχεται μόνο από την άποψη της τήρησης των όρων της εξουσιοδοτικής διάταξης, επί τη βάσει της οποίας εκδόθηκε, καθώς και της ενδεχόμενης υπέρβασης των ορίων της εξουσιοδότησης. Εν προκειμένω, η απαγόρευση θήρας που επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη κινείται εντός του πλαισίου της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 258 παρ. 5 του Δασικού Κώδικα, η οποία επιτρέπει την επιβολή απόλυτης απαγόρευσης θήρας, όταν συντρέχουν οι προβλεπόμενες στη διάταξη αυτή προϋποθέσεις. Η δε κρίση της Διοίκησης ότι εν προκειμένω συνέτρεχε ανάγκη επιβολής απαγόρευσης θήρας όλων των θηραμάτων στη συγκεκριμένη έκταση για χρονικό διάστημα 3 ετών ευρίσκει έρεισμα στα ως άνω στοιχεία του φακέλου, από τα οποία προκύπτει η καταστροφή του ενδιαιτήματος όλων των ειδών πανίδας στις περιοχές εκδήλωσης των πυρκαγιών, η ανάγκη συμπερίληψης άκαυτων εκτάσεων στη ζώνη απαγόρευσης, ώστε να λειτουργήσουν ως καταφύγιο των άγριων ζώων της περιοχής, η σκοπιμότητα επιλογής οριοθέτησης της προς απαγόρευση περιοχής με σαφείς οριογραμμές επί του εδάφους ως φυσικών συνόρων και η τριετία ως ελάχιστη διάρκεια της απαγόρευσης προκειμένου να προστατευθεί αποτελεσματικά η πανίδα. Εξάλλου, η εξουσιοδοτική διάταξη δεν προβλέπει την εκπόνηση ειδικής επιστημονικής μελέτης ως νόμιμης προϋπόθεσης για την απαγόρευση θήρας. Με αυτά τα δεδομένα, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο λόγος ακύρωσης περί ανεπαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλομένης απόφασης.

Προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη, στερώντας το δικαίωμα θήρας σε ένα μεγάλο αριθμό κυνηγών, πολλοί εκ των οποίων έχοντας μόνο τοπική άδεια θήρας στερούνται πλήρως του σχετικού δικαιώματος, έχει εκδοθεί κατά παράβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης.

Λαμβάνοντας υπόψη αφενός ότι δεν εγκαθιδρύεται ατομικό δικαίωμα, συναπτόμενο προς την προστασία του περιβάλλοντος, σχετικό με την άσκηση θηρευτικής δραστηριότητας, αφετέρου ότι η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη είναι κανονιστική και δεν ελέγχεται από την άποψη της υπέρβασης των ακραίων ορίων της διακριτικής

ευχέρειας της διοίκησης, ενώ, σε κάθε περίπτωση, εν προκειμένω, υπάρχουν αρκετές εκτάσεις στις οποίες μπορεί να ασκηθεί η θηρευτική δραστηριότητα των κατόχων τοπικής άδειας θήρας πέραν της έκτασης όπου ισχύει η απαγόρευση τόσο στην ευρύτερη περιοχή ευθύνης του δεύτερου αιτούντος κυνηγετικού συλλόγου, όσο και στην Πελοπόννησο εν γένει, όπου δραστηριοποιείται το πρώτο αιτούν σωματείο, ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως με τους επιμέρους ισχυρισμούς του πρέπει ν' απορριφθεί.

Εισηγητής: *Z. Θεοδωρικάκου*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.